

ikke opfattede det, som om der var Krig med Sundhedskollegiet. Ja, der kan jeg betro den ærede Minister, at i over 10 Aar har det været saaledes inden for Finansudvalget, at skønt der hvert eneste Aar atter og atter er stillet Forlangende fra Ministeriet om at faa Kontoen paa § 20, IV. A. forhøjet, er der hele Tiden fra Oppositionens Side bleven taget meget varsomt paa denne Sag, fordi vi altid have set saaledes paa det nuværende Egl. Sundhedskollegium, at det var os en uoverstigelig Hindring, for at faa noget af det, vi ønskede paa Medicinalvæsenets Omraade. De Forslag have vi altid stillet os skeptisk over for, og vi have bevilget saa lidt som muligt; saaledes har det været, det tør jeg sige, i de sidste 10 Aar.

Saa skal jeg vende mig med et Par Ord til den ærede Ordfører (H. Holm). Den ærede Ordfører begyndte med at sige, at jeg vilde gerne være den sidste paa Stansen. Ja, det gaar mig saaledes, at naar jeg sidder i dette Finansudvalg, og jeg saa finder, at de Herrer gøre noget, som jeg ikke synes rigtig om, saa er jeg saa ubeskedent at vove at indtage et Standpunkt, som jeg synes, er rigtig. Hvis det skal være at være den sidste paa Stansen, saa er det jo ikke det værste, der kunde ske, naar man er paa Stansen for noget godt. Det ærede Medlem har jo paa det som paa andre Omraader forladt Stansen for lang Tid siden, og derfor kan det være, at han misunder mig, at jeg ikke vil løbe med ham (Ordføreren H. Holm); Nej! Nej, siger den ærede Ordfører, ja, da misunder jeg ham sandelig ikke den Situation, han for Tiden staar i. Jeg tror, at den Situation, han for Tiden staar i, den Stanse, han for Tiden staar paa, skal man ikke misunde ham. Men, sagde den ærede Ordfører, vi, Flertallet, stille os selvfølgelig inde i Finansudvalget paa det Standpunkt, at vi ikke nægte baade vist og galt, men vi overveje Sagerne, og det, vi anse for rigtig, stemme vi for. Ja, men hvorfor udtalte og stemte det ærede Medlem saa saaledes, som han stemte i Fjor, thi jeg kan ikke indse, der er sket nogen Forandring fra i Fjor til i Aar. Det ærede Medlem prøvede jo ganske vist paa for de Medlemmer, som ikke ere Medlemmer af Finansudvalget, og som altsaa ikke — om de nu end gennem Anmærkningerne have haft Beslighed til at sætte sig ind i de Forhold — have været med at føre de Forhandlinger i Udvalget baade i Aar og i Fjor og Aar tilbage, at udtale sig saaledes, som om de baade nu i Aar og i Fjor havde overvejet, at de ikke vilde stemme baade for, hvad der var vist, og hvad der var galt, men at de vilde tage det vise. Nu siger jeg

til den ærede Ordfører, hvorfor var han da ikke saa vis i Fjor? Da kunde han magelig stille sig paa det Standpunkt, at uagtet denne Statistik skulde udgives, uagtet han havde den samme Mening om den som i Aar, saa sagde han: Vi ville, fordi der ligger en hel Del Love, som vi sætte Pris paa, give ikke 1,600 Kr., men kun 500 Kr. Nu siger jeg, hvad Anledning er der til at gaa højere i Aar? Hvilke ny Sager har det kongelige Sundhedskollegium faaet i Aar, som de ikke havde i Fjor, og hvorfor de skulle have 1,300 Kr. til? Det maa jeg bede om Oplysning om, thi ellers kan den ærede Forsamling virkelig ikke forstaa andet, end at vi have været gale i Fjor, men i Aar ere vi vise, og derfor skal den nu følge os, naar vi ere vise, den fulgte os ogsaa i Fjor, da vi vare gale, da vare vi enige om at stille os paa det Standpunkt. Nej, der er ingen Forandring sket saa vidt mig bekendt, og der sker for Fremtiden heller ingen anden Forandring end den, at det kongelige Sundhedskollegium bliver udrustet med 1,300 Kr. mere end tidligere, og jeg mener, at jeg er i god Konsekvens med den ærede Ordførers Standpunkt og Udtalelser i Fjor, naar jeg stiller mig saaledes, som jeg gør. Og derfor kan det ærede Medlem spare sig selv for at tale om den Stanse, thi jeg bliver paa den Stanse, han var med at sætte mig paa i Fjor. Nu forlader han selv denne Stanse, men jeg skal ikke ønske at gaa med ham, allermindst da jeg har hørt den ærede Justitsminister fortælle os i Dag, at det vil være længe, inden vi faa flere af de Love, som vi ønske ude paa Landet. Og saa der kommer det ærede Medlems Kjøbenhavnerti ham maaste til Fortræd. Han bor og bygger jo i Kjøbenhavn, og han har ingen daglig levende Følelse af, at vi ude paa Landet have milevidt til Apoteker. Jeg behøver ikke at gaa længere end til den Egn, hvor jeg bor; det er en folkertig og frugtbar Egn, men vi have 1½ Mil til Apotek. Vi have ganske vist Læge nærmere ved, men naar vi saa have hentet Lægen, saa kunne vi saa vov at rejse de 1½ Mil frem og tilbage for at faa den Medicin, som vedkommende Læge ordinerer. Og vi ere jo langt fra saa uheldig stillede i Østjylland, som de ere i Vestjylland og Midtjylland — der ere de vistnok meget uheldigere stillede. Naar man er Vidne til saadanne Forhold, saa bliver det en Alvors Sag og en Hjertesag, og derfor vil jeg gøre alt, hvad der staar i min Magt, for om muligt at bringe en Forandring i de Forhold, og derfor er det, at jeg — heldigvis sammen med den ærede Formand i Finansudvalget — har